

**ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МИКОЛАЄВІ**

(ТУ ДБР у м. Миколаєві)

вул. Погранична, 9, м. Миколаїв, 54020

E-mail: official@mk.dbr.gov.ua

сайт: dbr.gov.ua

код ЄДРПОУ 42341034

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Миколаїв

«06» січня 2023 року

Старший слідчий першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Миколаєві) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві, Воровський Петро Петрович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022150010000733 від 24.11.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України, –

П О В І Д О М И В :

Серому Івану Григоровичу, 19.05.1983 року народження, який народився у с. Ямне, Великописарівського району Сумської області, громадянину України, раніше не судимому, зареєстрованого за адресою – Сумська обл., Великописарівський р-н, с. Ямне, вул. Радянська, 14, фактично проживаючого за адресою: який на момент вчинення кримінального правопорушення обіймав посаду начальника дільниці – начальника відділення соціально – психологічної служби дільниці слідчого ізолятора Державної установи «Снігурівська виправна колонія №5»,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Так, під час досудового розслідування встановлено, що згідно зі ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та Законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» (далі – Закон) Державна кримінально-виконавча служба України є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Частиною 1 ст. 6 вказаного Закону Державна кримінально-виконавча служба України здійснює правозастосовні та правоохоронні функції і складається з центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, його територіальних органів управління, кримінально-виконавчої інспекції, установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, воєнізованих формувань, навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, підприємств установ виконання покарань, інших підприємств, установ і організацій, створених для забезпечення виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.

Крім того, відповідно до частини 1 статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори є правоохоронними органами.

Відповідно до ст. 18 Закону, посадові та службові особи органів і установ виконання покарань, слідчих ізоляторів зобов'язані, зокрема:

- виконувати покарання відповідно до вимог кримінально-виконавчого законодавства;
- забезпечувати дотримання прав людини і громадянина, реалізацію законних прав та інтересів засуджених і осіб, узятих під варту, вимог законодавства щодо виконання і відбування кримінальних покарань;
- виконувати вирoki, постанови і ухвали суду, а також рішення, прийняті прокурорами і слідчими в установленому законом порядку і в межах їх компетенції; тримати осіб, узятих під варту;
- забезпечувати охорону, ізоляцію та нагляд за засудженими і особами, узятими під варту; здійснювати заходи щодо розшуку осіб, які вчинили втечу з установ виконання покарань і слідчих ізоляторів, та засуджених, які ухиляються від покарань, не пов'язаних з позбавленням волі;
- забезпечувати додержання вимог законодавства з охорони державної таємниці, праці та навколишнього середовища, санітарно-епідеміологічного нагляду і правил пожежної безпеки;
- здійснювати інші повноваження, передбачені законом.

Відповідно до ч. 4 ст. 14 Закону, громадяни України, які вперше зараховуються на посади рядового і начальницького складу кримінально-виконавчої служби та у відповідних випадках пройшли встановлений строк випробування, **складають присягу**, відповідно до тексту якої вступаючи на службу до Державної кримінально-виконавчої служби України, **клянуться завжди залишатися відданим Українському народові, неухильно додержуватися Конституції та законів України, бути чесним, гуманним,**

сумлінним і дисциплінованим, зберігати державну та іншу охоронювану законом таємницю. Присягають з високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, не допускати порушень прав і свобод людини та громадянина, всіляко сприяти зміцненню правопорядку. **У разі порушення присяги готовий нести відповідальність, установлену законом.**

З огляду на це, Серій І.Г., перебуваючи на посаді начальника відділення соціально – психологічної служби дільниці слідчого ізолятора Державної установи «Снігурівська виправна колонія №5», відповідно до ст.ст. 6 Закону та ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», являлась представником установи виконання покарань, яка входить до складу Державної кримінально-виконавчої служби України та здійснює правозастосовні та правоохоронні функції, тобто був працівником правоохоронного органу.

Так, після початку збройної агресії російської федерації проти України, яка розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, що переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022 та проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, збройні формування російської федерації, крім інших сухопутних територій, в строк до 03.03.2022 зайняли міста Херсон, Генічеськ, Скадовськ, Олешки, Каховку, Нову Каховку, Голу Пристань Херсонської області, м. Снігурівку Миколаївської області, тимчасово окупувавши зазначені території в межах Херсонської та Миколаївської областей, із розташованими в них державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської, Миколаївської областей, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, представниками російської федерації з числа своїх громадян, громадян України та місцевого населення Херсонської області були сформовані незаконні органи влади, які виконують функції, в тому числі, правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Так, у відповідності до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права. Тимчасова окупація російською федерацією територій України незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 цього Закону тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ч.ч. 1, 2, 3 ст. 9, ст. 19 цього Закону державні органи, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність, передбачену законом.

Так, у травні-червні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, однак не пізніше 10.06.2022 окупаційною владою російської федерації на тимчасово окупованій території м. Херсон, незаконно створено орган влади Управління служби виконання покарань по Херсонській області, поклавши на вищевказаний орган виконання аналогічних завдань, які визначені для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак які реалізуються в інтересах окупаційної влади російської федерації зі здійснення заходів щодо здійснення державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.

У цей же період, Серий І.Г., будучи громадянином України, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту захоплення та подальшого утримання російською федерацією території м. Херсон та інших населених пунктів Херсонської, Миколаївської областей, усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади російської федерації, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації російської федерації та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської і Миколаївської областей системи органів державної

влади російської федерації, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, в порушення вимог ст. 19 Конституції України, якою передбачено, що органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, в червні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, в період проведення військових дій на території Херсонської і Миколаївської областей, використовуючи теоретичні знання і практичні навички, отримані в Україні, надав добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою російської федерації та добровільно зайняв в незаконному правоохоронному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, посаду інспектора відділу комунально-побутового забезпечення Херсонського слідчого ізолятора №1 Управління служби виконання покарань по Херсонській області, після чого останній розпочав виконувати вказівки і розпорядження керівників окупаційної адміністрації російської федерації на вищевказаній посаді.

Таким чином, за викладених обставин, внаслідок добровільного зайняття посади інспектора відділу комунально-побутового забезпечення Херсонського слідчого ізолятора Управління служби виконання покарань по Херсонській області в незаконному правоохоронному органі, створеного на тимчасово окупованій території, а саме Управління служби виконання покарань по Херсонській області, **Серій І.Г. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме – у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.**

**Старший слідчий першого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Миколаєві) Територіального
управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Миколаєві**

П.И. Воровський

«ПОГОДЖУЮ»

**Заступник начальника відділу
процесуального керівництва у кримінальних
провадженнях слідчих територіального
управління Державного бюро розслідувань
Миколаївської обласної прокуратури**

О.В. Кирпотенко

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваному роз'яснено що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед

кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру від «__». __.2023 за ч. 7 ст. 111-1 КК України мені повідомлено, повідомлення про підозру та Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права та обов'язки підозрюваного оголошені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий.

«__» ГОД. «__» ХВ. «__» _____ 20__ року

Підозрюваний: _____
(підпис, ініціали, прізвище)

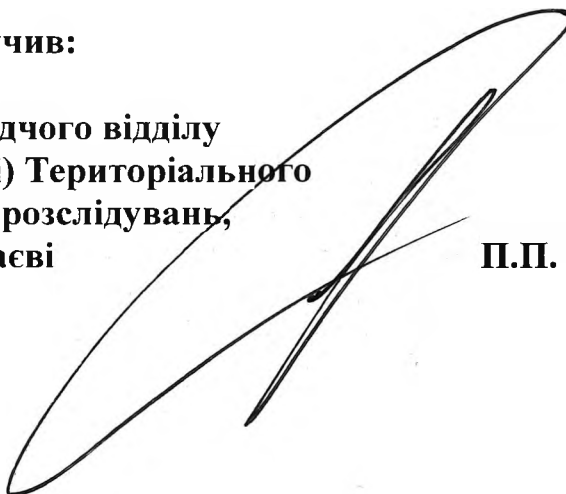
Захисник: _____
(підпис, ініціали, прізвище)

**У зв'язку з тимчасовою відсутністю особи
за місцем роботи повідомлення для передачі
їй вручене службовій особі:**

(підпис, ініціали, прізвище)

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий першого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Миколаєві) Територіального
управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Миколаєві**

П.П. Воровський